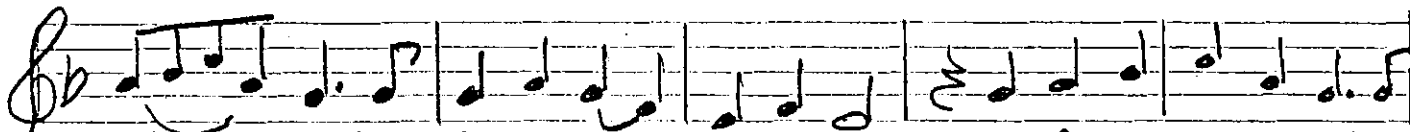

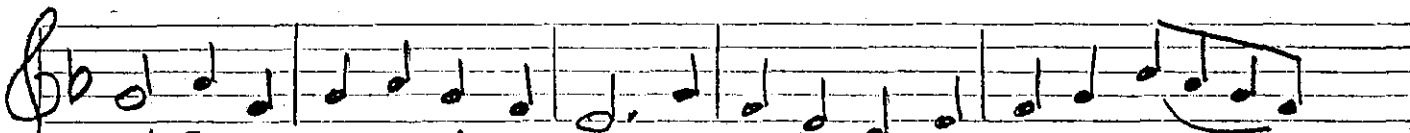
23

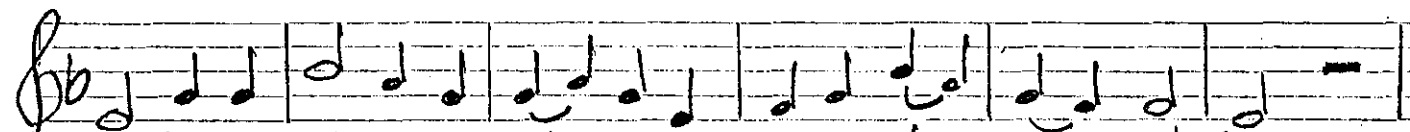
ΞΕ-ΥΙ-ΑΣ ΔΕ-ΣΠΟ-ΤΙ-ΚΗΣ ΚΑΙ Α-ΘΑ-ΥΑ--ΤΟΥ ΤΡΑ-
ΧΕ-ΝΙ-ΑΣ ΔΕ-ΣΠΟ-ΤΙ-ΚΙΣ ΚΕ Α-ΘΑ-ΝΑ--ΤΟΥ ΤΡΑ-

ΠΕ--ΖΗΣ ΕΝ Υ-ΠΕ-ΡΩ-Ω ΤΟ-ΠΩ ΤΑΙΣ Υ-ΨΗ-ΛΑΙΣ ΦΡΕΣΙ ΠΙ-
ΡΕ--ΖΙΣ ΕΝ Ι-ΡΕ-ΡΟ-Ο ΤΟ-ΡΟ ΤΕΣ Ι-ΨΙ-ΛΕΣ ΦΡΕΣΙ ΠΙ-

ΣΤΟΙ ΔΕΥΤΕ Α-ΠΟ-ΛΑΨ-Ω-ΜΕΝ Ε-ΠΑ-ΥΑ-ΒΕ-ΒΗ-ΚΟ-ΤΑ ΛΟ--
ΣΤΙ ΔΕΥΤΕ Α-ΡΟ-ΛΑΨ-Ο-ΜΕΝ Ε-ΠΑ-ΝΑ-ΝΕ-ΒΙ-ΚΟ-ΤΑ ΛΟ--

ΓΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΛΟ-ΓΟΥ ΜΑ-ΘΟΥΝΤΕΣ ΟΝ ΜΕ-ΓΑ-ΛΥ--ΥΟ--ΜΕΝ.
ΓΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΛΟ-ΓΟΥ ΜΑ-ΘΟΝΤΕΣ ΟΝ ΜΕ-ΓΑ-ΛΙ--ΝΟ--ΜΕΝ.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Ἄπιζε τοῖς μαθηταῖς, ὁ λόγος ἔφη τό πᾶσα, ἐν ὑπερώω
τόπῳ ὃ γούς ἐνίδρυται, οἷς μυσταγωγῶ σκευάσατε, ἀζύγῳ
ἀλήθειας λόγῳ. τό στερρόν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνετε.

Δημιουργόν ὁ Πατήρ, πρό τῶν αἰώνων σοφίαν γεννᾷ
ἀρχὴν ὁδῶν μου, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς
τελοῦμενα. Λόγος γάρ ἄκτιστος ὢν φύσιν, τὰς φωνὰς
οἰκεῖται, οὗ νῦν προσέειπεν.

Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω, οὐσία οὐ φαντασία, οὕτω
θεός τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἐνωθεῖσα
μοι. Χριστόν εἶνα διό με γινώτεις, τὰ ἐξ ὧν ἐν οἷς ἄπερ
πέφυκα σώζοντα.

Καταβασία. «Ξενίας» οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἐρως- Αἴτησιν. Ἐφα τό ἐξαποστειλᾶριον «Τὸν
Νυμφῶνα σου βλέπω» ἐκ γ! τό τελευταῖον
οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Καὶ εὐθὺς οἱ Αἴνοι ἤχος Β!